

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 4T/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1523010029
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Bartalská
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2023:1523010029.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V pred samosudkyňou JUDr. Zuzanou Bartalskou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.02.2023 v Bratislave takto

rozhodol:

Obžalovaný F. D.,

nar. XX.XX.XXXX v K., Q., trvale bytom G. XX A, K., T. oblasť, Q., t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Bratislava od 19.9.2022,

sa uznáva vinným, že

ako vodič osobného motorového vozidla zn. Opel Insignia, čiernej farby, EČV: I VIN: R imatrikulovaného na Ukrajine, ktorého je majiteľom, za prisľúbenú finančnú odmenu vo výške 500 Eur za jednu prevezenú osobu, teda celkovo za odmenu vo výške 2.000 Eur, dňa 19.09.2022 v čase asi o 14.45 hod previezol 4 osoby, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky ani osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, cez diaľničný hraničný priechod Čunovo - Rajka z územia Maďarska na územie Slovenskej republiky a to tým spôsobom, že dňa 19.09.2022 v čase asi o 11.10 hod na odľahlom mieste v lese pri obci Rôzske v Maďarsku neďaleko hraníc so Srbskou republikou týmto osobám umožnil nastúpiť do svojho osobného motorového vozidla zn. Opel Insignia, ktoré viedol cez územie Maďarska na územie Slovenskej republiky v smere na diaľničný hraničný priechod D2 Čunovo - Rajka, kde bolo dňa 19.09.2022 v čase o 14.45 hod predmetné osobné motorové vozidlo zastavené a kontrolované hliadkou Krajského dopravného inšpektorátu Krajského riaditeľstva Policajného zboru za súčinnosti príslušníkov colného úradu, ktorí vykonávali kontrolu dopravných prostriedkov v súvislosti so zvýšeným nárastom nelegálnej migrácie, pričom pri uvedenej kontrole hliadka Krajského dopravného inšpektorátu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v súčinnosti s príslušníkmi colného úradu zistila, že v predmetnom osobnom motorovom vozidle sa na sedadle spolujazdca ako aj na zadných sedadlách nachádzajú spolu 4 osoby mužského pohlavia: G. W., nar. XX.XX.XXXX, W. D., nar. XX.XX.XXXX, A. Q., nar. XX.XX.XXXX a F. N., nar. XX.XX.XXXX, pôvodom z Tureckej republiky, z ktorých traja sa preukázali tureckými identifikačnými kartami, ktoré ich sami o sebe neoprávňovali vstúpiť a zotrvať na území Slovenskej republiky; iným dokladmi totožnosti, či platnými vízami, ktoré by umožňovali osobám pochádzajúcim z tretích krajín vstup, zotrvanie alebo tranzit cez územie Slovenskej republiky, sa preukázať nevedeli,

teda

v úmysle získať pre seba priamo finančnú výhodu, pomáhal v nedovolenom prekročení štátnej hranice Slovenskej republiky a v prechode cez jej územie a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách

čím spáchal

prečin: prevádzacstvo podľa § 355 odsek 2 písmeno a, odsek 3 písmeno d Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j Tr. zákona

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 355 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák. a s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd ukladá obžalovanému trest prepadnutia vecí a to 1 ks mobilný telefón s dotykovým displejom čiernej farby značky Huawei P8 lite, IMEI 1: XXXXXXXXXXXXXXXX a IMEI X:XXXXXXXXXXXXXXXXX a to motorového vozidla značky Opel Insignia, čiernej farby, EČV: I VIN: R

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Podľa § 65 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. súd ukladá obžalovanému trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 5 rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.02.2023 súd umožnil obžalovanému F. D. urobiť vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno a), b), c) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov a bol poučený v súlade s § 257 odsek 5 až 8 Trestného poriadku, že ak urobí vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku, nepopretie spáchania skutku bude súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutia považovať za priznanie spáchania skutku, pričom vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné ani odvolaním, ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku.

Obžalovaný F. D. urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, teda vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku a veľmi toho ľutuje.

Na otázky samosudkyne podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku, či:

- rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
- bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa mohol s obhajcom radiť o spôsobe obhajoby,
- rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu,
- bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za trestný čin, ktorý mu je kladený za vinu
- dobrovoľne priznal spáchanie skutku a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, odpovedal zhodne „áno.“

Stanoviskom prokurátora a obhajcu bolo, že navrhujú prijať vyhlásenie obžalovaného.

Súd v súlade s ustanovením § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného, že priznáva spáchanie skutku a podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku rozhodol, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykoná sa iba dokazovanie v súvislosti s výrokom o treste.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené listinné dôkazy a to správy na obžalovaného, jeho odpis registra trestov a výpisy z evidencie priestupkov, zápisnica o vydaní veci, zápisnica o ohliadke miesta činu, čestné prehlásenie manželky obžalovaného zo dňa 24.12.2022, ako aj listinné doklady založené obhajcom obžalovaného a to rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/53/2022, zmluva o ubytovaní, lekárske správy manželky obžalovaného a svokry obžalovaného, čestné vyhlásenie svokry a manželky obžalovaného, potvrdením o trvalej invalidite svokry obžalovaného, rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I a Okresného súdu Pezinok, ponuka za nápravu obžalovaného od jeho kamaráta S. D., sľub na prijatie do zamestnania. Z listinných dôkazov vyplýva, že svokra obžalovaného je trvalo invalidná a manželka obžalovaného má psychické problémy a aj ďalšie ochorenia. Zo sľubu obchodnej spoločnosti GrandWork vyplýva, že dávajú prísľub, že by obžalovaného prijali do zamestnania na pozíciu stavebného robotníka. Z písomnej záruky kamaráta obžalovaného S. D. vyplýva, že je konateľom spoločnosti GrandWork s tým, že by na obžalovaného, ako budúceho zamestnanca pôsobil tak, aby sa zdržal akejkolvek protiprávnej činnosti a aby viedol riadny život. Súd sa oboznámil aj s rozhodnutiami OS BA I, OS Nové Zámky a OS Pezinok, ktoré obhajoba založila do spisu, ako rozhodnutia, v ktorých boli páchatelia odsúdení za rovnakú alebo obdobnú trestnú činnosť.

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že tento doposiaľ nebol súdne trestaný.

Z výpisu z evidencie priestupkov obžalovaného vyplýva, že tento doposiaľ nebol priestupkovo prejednávaný.

Súd zamietol návrh obhajoby na vypočutie ako svedkov manželky obžalovaného a kamaráta obžalovaného, nakoľko vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní a prijatie tohto vyhlásenia, súd nevykonával dokazovanie v súvislosti s výrokom o vine, ale len v súvislosti s výrokom o treste. Na rozhodnutie súdu v predmetnej veci preto postačovali listinné dôkazy, s ktorými sa súd oboznámil a z ktorých vyplývajú skutočnosti ohľadne zdravotného stavu manželky obžalovaného a ponuka prijatia do zamestnania od kamaráta obžalovaného.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd u obžalovaného prihliadol na spôsob spáchania trestnej činnosti, na jej závažnosť, následok, na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ako aj na osobu obžalovaného, jeho predchádzajúci život a možnosti jeho nápravy a prevýchovy (§ 34 odsek 4 Trestného zákona). U obžalovaného prevažoval pomer poľahčujúcich okolností (§ 38 odsek 2, odsek 3 Tr. zák.), pričom poľahčujúcou okolnosťou u neho bolo, že viedol pred spáchaním trestnej činnosti riadny život (§ 36 písm. j) Trestného zákona), spáchanie trestnej činnosti priznal a túto oľutoval (§ 36 písmeno l) Trestného zákona). Priťažujúca okolnosť u obžalovaného zistená nebola.

Súd v súvislosti s ukladaním trestu obžalovanému poukazuje na postoj obžalovaného k prejednáwanej veci, priznanie a oľutovanie trestnej činnosti, vedenie riadneho života a jeho rodinnú situáciu preukázanú rozsiahlymi listinnými dôkazmi, založenými na hlavnom pojednávaní.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd uložil obžalovanému za použitia ustanovení o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby a to vo výmere 3 roky. Podľa názoru súdu, vzhľadom na pomery páchatel'a, by bolo použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje i takto uložený trest kratšieho trvania. Súd zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko tento nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

K náprave obžalovaného podľa názoru súdu postačí ukládanie síce nepodmienečného trestu, avšak za použitia mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody za splnenia zákonných podmienok podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. v danom prípade, ako aj v spojitosti s uloženým trestom a to trestom prepadnutia veci - 1 ks mobilného telefónu a motorového vozidla, ktoré boli použité na spáchanie trestného činu resp. pri páchaní trestného činu. Tieto druhy trestov splnia samotnú nielen individuálnu, ale i generálnu prevenciu. Súd zároveň uložil obžalovanému i trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 5 rokov.

Každé protiprávne konanie je potrebné vyhodnocovať individuálne a v tejto súvislosti je potrebná i individualizácia trestnej zodpovednosti každého jedného páchatel'a.

Každý trest je len právnym následkom trestného činu a musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Je teda len, ako už bolo uvedené, následnou represiou. I represiu však je potrebné používať rozumne - t. j. len v miere, v akej je to nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu, musí sa vždy rešpektovať osobnosť páchatel'a a nepôsobiť jemu, alebo jeho blízkej rodine zbytočné utrpenie.

Trest, ktorý súd uloží páchatel'ovi má v sebe spojiť jednak moment trestnej represie a prevencie vo vzťahu k samotnému páchatel'ovi a jednak moment výchovného pôsobenia na spoločnosť ako takú. Trestnú represiu a prevenciu je potrebné ponímať v každom individuálnom prípade vyvážené. Prípadné povýšenie momentu trestnej represie by malo za následok exemplárne potrestanie páchatel'a, čo by bolo v hrubom rozpore s účelom trestu vymedzenom v § 34 Trestného zákona.

Súd má preto za to, že v tomto prípade nepodmienečný trest odňatia slobody mimoriadne znížený v trvaní 3 rokov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, spolu s trestom prepadnutia vecí s vyslovením, že ich vlastníkom sa stáva štát a trestom vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 5 rokov vo vzťahu k obžalovanému svoj účel splní. Osoba obžalovaného je osobou v mieste jeho pôsobenia s dobrou povest'ou. Ide zrejme o jeho ojedinelé sklíznutie mimo zákon, vyplývajúce aj z jeho zložitej rodinnej situácie.

Podľa názoru súdu takto uložený trest postačí na nápravu a prevýchovu obžalovaného, ako aj na zabezpečenie ochrany spoločnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tunajšom súde.